

Udskriftsdato: 15. december 2025

FOU nr 2018.3 (Gældende)

2018-3. Det er god forvaltningsskik at redegøre for og beklage en væsentlig sagsbehandlingsfejl over for borgeren

Ministerium: Folketinget

2018-3. Det er god forvaltningsskik at redegøre for og beklage en væsentlig sagsbehandlingsfejl over for borgeren

En selvstændig erhvervsdrivende ophørte i 2009 med at drive virksomhed gennem sine selskaber. Han modtog herefter dagpenge i en periode fra 2009 til 2011. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg besluttede imidlertid i 2015, at manden skulle tilbagebetale et dagpengebeløb på 466.090 kr. før skat og renter, fordi han ikke havde solgt sit holdingselskab eller ændret dets formålsbestemmelse til ”formueadministration”.

Manden gjorde under tilbagebetalingssagen hos myndighederne opmærksom på, at der ikke havde været aktivitet i holdingselskabet siden 2009. Han havde indsendt bl.a. regnskaber som dokumentation. Efter ombudsmandens henvendelse til beskæftigelsesudvalget ændrede udvalget afgørelsen, så tilbagebetalingskravet faldt bort.

Udvalgets behandling af sagen fik ombudsmanden til på eget initiativ at stille yderligere spørgsmål om udvalgets praksis på området. Udvalget forklarede i sin udtalelse til ombudsmanden, at afgørelsen i den konkrete sag om tilbagebetaling var truffet på et mangelfuldt grundlag, fordi udvalget ikke havde været opmærksom på de regnskaber, manden havde indsendt.

Beskæftigelsesudvalget havde dog ikke ved ændringen af afgørelsen om tilbagebetaling redegjort for fejlen over for manden eller beklaget det sagsforløb, som fejlen havde forårsaget. Ombudsmanden var enig med udvalget i, at udvalget burde have gjort dette – navnlig under hensyn til det beløb, som manden oprindeligt blev pålagt at tilbagebetale.

Da beskæftigelsesudvalget efterfølgende havde redegjort for og beklaget fejlen, foretog ombudsmanden sig ikke mere i sagen.

(Sag nr. 17/01369)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse i sagen, oprindeligt stilet til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg:

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens baggrund og forløb

Sagen drejer sig om, hvorvidt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i forbindelse med sin ændring af afgørelsen den 11. august 2016 skulle have redegjort nærmere over for A for den sagsbehandlingsfejl, der førte til, at udvalget oprindeligt – og på et mangelfuldt grundlag – traf afgørelse om tilbagebetaling, herunder om udvalget samtidig skulle have beklaget fejlen over for ham.

Nedenfor følger en nærmere beskrivelse af sagsforløbet.

1.1. Ændringen af den oprindelige afgørelse i sagen

A modtog fra [dato] 2009 til og med [dato] 2011 dagpenge, som følge af at han var ophørt med drift af selvstændig virksomhed.

Den 25. september 2015 fastslog Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg imidlertid, at A skulle tilbagebetale et dagpengebeløb for denne periode på i alt 466.090 kr. før skat og renter.

Begrundelsen var, at A ikke i perioden kunne anses for ophørt mere end midlertidigt med drift af selvstændig virksomhed i selskabsform. A's holdingselskab var således hverken solgt eller opløst, da han modtog dagpenge.

Beskæftigelsesudvalget henviste til, at A ikke ved sin overgang til dagpenge havde ændret formålsbestemmelsen i holdingselskabet til udelukkende at være formueadministration for at dokumentere et endeligt ophør af selvstændig virksomhed. Udvalget henviste videre til, at det samtidig skulle dokumenteres, at der ikke var erhvervsaktivitet i selskabet. Efter udvalgets opfattelse burde A således have indset, at han havde modtaget dagpenge med urette i en periode på ca. 2½ år.

A havde under sagen gjort myndighederne opmærksom på, at holdingselskabet – uanset at formålsbestemmelsen ikke var ændret til formueadministration – reelt ikke havde drevet erhvervsvirksomhed i perioden, hvor han havde modtaget dagpenge. Han henviste til, at der ikke havde været nogen aktivitet i selskabet, siden de underliggende driftsselskaber lukkede i 2007 og 2008. A havde bl.a. indsendt oplysninger og regnskaber for holdingselskabet som dokumentation herfor.

Den 8. oktober 2015 klagede A til mig over beskæftigelsesudvalgets afgørelse af 25. september 2015. Han henviste bl.a. til, at myndighederne havde undladt at foretage et konkret skøn i sagen ved at stille krav om, at holdingselskabets formålsbestemmelse skulle være ændret.

Jeg bad på den baggrund den 30. marts 2016 udvalget om en udtalelse i sagen.

På baggrund af min henvendelse besluttede Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg at genoptage sagen. Den 11. august 2016 ændrede udvalget sin afgørelse, således at A alligevel måtte anses for ophørt mere end midlertidigt med drift af selvstændig virksomhed. Kravet om tilbagebetaling faldt dermed bort.

Som begrundelse for den ændrede afgørelse lagde Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg bl.a. vægt på, at det i henhold til regnskaber mv. kunne konstateres, at der rent faktisk ikke havde været driftsmæssige aktiviteter i holdingselskabet, efter at A meldte sig ledig og søgte om dagpenge.

1.2. Mine generelle spørgsmål til beskæftigelsesudvalgets praksis

Efter ændringen af beskæftigelsesudvalgets afgørelse den 11. august 2016 stillede jeg – med henvisning til ombudsmandslovens § 17, stk. 1, hvorefter ombudsmanden kan tage en sag op af egen drift – den 19. september 2016 nogle mere generelle spørgsmål til udvalget om dets praksis på området. Jeg bad i den forbindelse også udvalget om at komme nærmere ind på baggrunden for, at udvalget ændrede afgørelsen i A's sag.

I sin udtalelse til mig af 30. november 2016 forklarede Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, at udvalget i forbindelse med genoptagelsen og afgørelsen den 11. august 2016 havde konstateret en sagsbehandlingsfejl, idet udvalget havde afgjort sagen på et forkert grundlag.

Udvalget henviste til, at det ikke havde inddraget allerede foreliggende oplysninger i form af regnskaber for holdingselskabet. Disse oplysninger dokumenterede, at den fortsatte registrering i Erhvervsstyrelsen ikke skyldtes fortsat drift af selvstændig virksomhed.

Beskæftigelsesudvalget skrev endvidere bl.a. følgende til mig:

”Vi vurderede derfor fejlagtigt ved vores afgørelse af 25. september 2015, at A og hans advokat ikke havde dokumenteret, at den fortsatte tilmelding i CVR-registeret (...) ikke skyldtes efterfølgende erhvervsmæssige foranstaltninger.

Vi har derfor ved vores afgørelse af 25. september 2015 foretaget en skønsmæssig vurdering på et mangelfuldt grundlag.”

1.3. Mit spørgsmål til behandlingen af A's sag

Efter min gennemgang af udtalelsen fra Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg besluttede jeg den 20. marts 2017 med henvisning til ombudsmandslovens § 17, stk. 1, af egen drift at genoptage behandlingen af A's sag.

Min behandling angik den af beskæftigelsesudvalget konstaterede sagsbehandlingsfejl i forbindelse med udvalgets afgørelse af 25. september 2015.

Jeg bad beskæftigelsesudvalget oplyse mig, om udvalget i forbindelse med sin ændring af afgørelsen den 11. august 2016 havde fundet anledning til over for A at redegøre nærmere for den konstaterede sagsbehandlingsfejl, herunder om udvalget havde beklaget sagsforløbet over for ham.

Jeg henviste til ombudsmandens udtalelse af 20. november 2007 (offentliggjort i Folketingets Ombudsmands beretning for 2007 som [FOB 07.311](#)), hvorefter det kan følge af god forvaltningsskik, at en myndighed, som begår fejl, bør redegøre nærmere herfor og komme med en beklagelse over for den berørte borger.

Den 21. april 2017 modtog jeg en udtalelse fra Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs udtalelse af 21. april 2017

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skriver bl.a. følgende i sin udtalelse til mig af 21. april 2017:

”Årsagen til genoptagelsen af A’s sag var, at vi i forbindelse med vores første afgørelse af 25. september 2015 ikke var opmærksom på, at der allerede på dette tidspunkt var dokumentation i sagen, som godtgjorde, at A skulle anses for ophørt med selvstændig virksomhed, da han søgte om dagpenge den [dato] 2009.

Vi er enige med ombudsmanden i, at det er naturligt og i overensstemmelse med god forvaltningsskik at redegøre for eventuelle fejl begået i forbindelse med sagsbehandlingen og samtidig beklage sagsforløbet.

Dette er også udvalgets generelle procedure.

Vi har i den konkrete sag været fokuseret på at træffe den materielt rigtige afgørelse og har ikke været tilstrækkelig opmærksom på det nævnte forvaltningsretlige aspekt.

I A’s sag blev den generelle procedure således ikke fulgt. Vi beklager meget den skete fejl. ”

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har endvidere sendt mig en kopi af sin redegørelse og beklagelse til A’s advokat af 21. april 2017, hvor følgende bl.a. fremgår:

”Vi overså (...), at der i sagen var dokumentation, som godtgjorde, at den fortsatte registrering ikke skyldtes fortsat drift af selvstændig virksomhed.

Vi var fortsat ikke opmærksom på tilstedeværelsen af ovennævnte dokumentation på tidspunktet for din advokats klage til ombudsmanden 8. oktober 2015 og ombudsmandens brev af 30. marts 2016 til os med en anmodning om en udtalelse i sagen.

Derfor bad vi 27. april 2016 din advokat om at indsende bl.a. årsregnskaber for holdingselskabet for årene 2010 og 2011 til dokumentation af, at der ikke havde været nogen økonomisk aktivitet i forhold til holdingselskabet.

Vi blev efterfølgende opmærksom på, at dokumentationen var og hele tiden havde været i sagen.

...

Vi redegjorde hverken i forbindelse med meddelelsen om genoptagelse eller i afgørelsen af 11. august 2016 tilstrækkelig tydeligt for årsagen til genoptagelsen. Det er en fejl, at dette ikke skete.

Det var samtidig ikke med rette, at vi udbad os regnskabsmateriale til dokumentation af ophør med drift, når vi burde have været opmærksom på tilstedeværelsen af dokumentationen blandt det tilstedeværende regnskabsmateriale.

Vi beklager meget den skete fejl i sagsforløbet. ”

3. Min vurdering

Min vurdering angår spørgsmålet om, hvorvidt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg – da udvalget blev bekendt med, at der var sket en sagsbehandlingsfejl i forbindelse med den oprindelige afgørelse, og derfor ændrede sin afgørelse – skulle have redegjort nærmere for den begåede fejl og beklaget fejlen og det deraf følgende sagsforløb over for A.

Ifølge ombudsmandslovens § 21 er det ikke alene ombudsmandens opgave at vurdere, om myndighederne handler i strid med gældende ret. Ombudsmanden skal også vurdere, om myndighederne på anden måde gør sig skyldige i fejl eller forsømmelser ved udførelsen af deres opgaver. Altså om myndighederne handler i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Jeg er på dette grundlag enig med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i, at det er beklageligt, at beskæftigelsesudvalget ikke i forbindelse med sin ændring af afgørelsen den 11. august 2016 redegjorde nærmere for den sagsbehandlingsfejl, der førte til, at udvalget oprindeligt – og på et mangelfuldt grundlag – den 25. september 2015 traf afgørelse om, at A skulle tilbagebetale et dagpengebeløb på 466.090 kr. før skat og renter.

Jeg er endvidere enig med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i, at det – navnlig under hensyn til det beløb, som A oprindeligt blev pålagt at tilbagebetale – ville have været i overensstemmelse med god forvaltningsskik både at redegøre for fejlen over for A og at beklage det sagsforløb, som fejlen havde forårsaget.

Under hensyn til at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i et brev af 21. april 2017 til A's advokat har redegjort for og beklaget den skete fejl, foretager jeg mig ikke mere i sagen.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til A's advokat til orientering.